

Publicerad 2007-10-07 22:19 av Spegelvänd

Det finns saknad som är så stark att den gröper ur, förstör, slår ner, tömmer ut, förintar. Jag lär mig aldrig hantera denna känsla.

Jag saknar att ha dig här bredvid, älskade vän.

Om saknad.

Jag tror jag gick vilse
då när din bil slutade hämta upp mig
när vårt lunchbord togs över av andra
och när jag slutade sjunka ner i din soffa

Och jag tror att jag kanske
gav bort för stor bit av mitt hjärta
när jag slutade hålla koll på avstånden

En närhet ligger ännu kvar
två fina hjärtan hör fortfarande ihop
men man kan sakna en vardag ändå
man kan sakna ljudet av en gammal blå Volvo
och ett varmt kök som bytt skåpluckor

man kan sakna en telefonsignal
och att vara måndagstrött hand i hand
doften av katter
och smaken av apelsinjuice

Det händer att jag tar fart
att jag går runt i stan och ler
och att jag har nya lunchsällskap
Det händer att jag tänker ut nya drömmar

men jag har så svårt att hitta hem
jag sätter maten i halsen
och drömmarna blir gråt när jag blundar

det är så tomt
på din plats

det gör så ont
att se fotspåren du lämnat

Mitt hjärta fungerar inte längre som det ska
det blir extraslag
stillastående
hjärtklappning

jag tror jag behöver en pacemaker
eller bara
något bestående

för jag saknar
ljudet av när våra skratt blandas
(så där högt och mycket)

och jag saknar hur du fick mig
att tro på det du sa
hur din röst kunde döva ljudet av åska
och stilla orkaner som byggt hamnar inuti

men mest av allt

saknar jag att vara saknad ibland

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spegelvänd med Poeter.se id #4753 innehar upphovsrätten